

Posudek vedoucího diplomové práce Dominiky Komaškové na téma – Trestné činy proti životu a zdraví spáchané nedbalostním zaviněním

Diplomantka si vybrala téma, která je stále aktuální a v praxi orgánů činných v trestním řízení představuje pravidelnou sumu objasňované trestné činnosti. Úvodem je třeba ovšem autorce vytknout, že tato práce výrazně přesahuje stanovený rozsah diplomové práce, což je dáno její velkou popisností a mnohostí obecných úvah o zavinění, které jdou nad rámec zadaného tématu.

Práce je tedy velmi popisná, je ovšem rozdělena do šesti základních kapitol, které na sebe logicky navazují, autorka pracovala s dostatečným rozsahem literatury a při tvorbě práce použila metodu kompilace i komparace.

V kapitole druhé – Nedbalostní zavinění v trestním právu, jsou uváděny zbytečně obsáhlé obecné úvahy o zavinění, včetně zavinění úmyslného, což práci neúměrně rozšiřuje a netýká se zadaného tématu. Také pojednání o zavinění u právnických osob je nadbytečně široké, když v práci samotné se autorka o žádném příkladu, který by se týkal právnických osob, nezmiňuje.

Části 2.3 až 2.3.3 jsou v pořádku a věnují se konečně zadané problematice. Část 2.4 jde ovšem opět částečně nad rámec tématu.

Pokud jde o historický vývoj právní úpravy, ten je zpracován na celkem dobré úrovni, ale opět na prvních třech stranách jsou konstatovány skutečnosti, které od tématu odbíhají a část 3.5 nepatří do kapitoly o historickém vývoji, neboť jde o současnou právní úpravu.

Ve čtvrté kapitole – úprava de lege lata, se autorka věnuje všem trestným činům, které spadají do zadané problematiky a i když jde opět o část velmi popisnou, je třeba ji celkově hodnotit pozitivně, a to především proto, že do této části zakomponovala autorka i příslušnou judikaturu.

Výrazně kladně je třeba hodnotit i kapitolu pátou – Vybraná judikatura, zvláště je třeba ocenit výklady v části 5.2, kde se autorka zabývá pojmem „lege artis“. I v této kapitole je ovšem úvodní část (strany 44 – 48) nadbytečná a prodlužuje tedy neúměrně rozsah diplomové práce.

Kapitolu šestou lze považovat za dostačující shrnutí jednotlivých rozdílů mezi trestním zákoníkem České republiky a zákonem č. 300/2005 Sb. na Slovensku.

V úvahách de lege ferenda je jistě zajímavá ta část, kde se diplomantka věnuje „lidovému léčitelství“, ovšem první část, která se týká otázky snížení věkové hranice trestní odpovědnosti, nemá u zadaného tématu žádný podstatný smysl, což nakonec autorka sama uvádí ve druhém odstavci na straně 73 diplomové práce.

Celkově hodnotím tedy práci jako lehce nadprůměrnou a bude-li diplomantka při ústní obhajobě vystupovat se znalostí dané problematiky, je možné uvažovat o hodnocení velmi dobře.

V Plzni dne 7. května 2020

JUDr. Eduard Wipplinger